

Warszawa, 6 kwietnia 1939 r. 2

URZĄD PATENTOWY

A41d3/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 28014.

Kl. ~~3a, 14/01~~

Werner Maas
(Berlin, Niemcy).

3a² 1/12
3a², 3/04

**Urządzenie usztywniające w postaci podpórek piersi do napierśników
w gorsetach i biustonoszach.**

Zgłoszono 30 kwietnia 1937 r.
Udzielono 8 lutego 1939 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia usztywniającego w postaci podpórek piersi do napierśników w gorsetach i biustonoszach, przy czym piersi dzięki niemu są podpierane tak, iż nie ma obawy żadnych szkodliwych dla zdrowia skutków, ani też żadnych niewygód w noszeniu, przy czym pierś przy każdym ruchu zachowuje naturalne położenie i pożądany kształt.

Znane urządzenia usztywniające w postaci podpórek piersi do napierśników w gorsetach i biustonoszach posiadają tę wadę, że nie podpierają piersi, lecz dociskają je do klatki piersiowej. Wskutek takiego docisku nacisk rozkłada się na wszystkie strony i oczywiście również w dół, co

przyczynia się jeszcze bardziej do zwisania piersi. Kształtowanie piersi przez nacisk posiada ponadto tę wadę, że wobec ucisku naczyń krwionośnych jest szkodliwe dla zdrowia. Poza tym takie środki usztywniające napierśniki są dla kobiet niewygodne i nawet uciążliwe.

Powyższe braki usuwa wynalazek niniejszy, według którego usztywnienie napierśników podtrzymuje piersi nie pozwalając na zwisanie biustu. Wynalazek ma na celu nie tylko osiągnięcie właściwego zadania usztywniania, to jest wzmocnienia przedmiotu, lecz usztywnienie takie ma jeszcze dodatkowy cel podparcia biustu, skłonnego do zwisania. Podparcie według

wynalazku uniemożliwia również zsunięcie się biustu podczas ruchu, gdyż i wtedy biust jest podparty i zachowuje naturalny kształt.

Według wynalazku urządzenie usztywniające posiada stałą wkładkę pionową, która przebiega w kształcie łuku od podstawy napierśnika w górę aż do spodu brodawki piersiowej. Aby wzmocnić działanie podporowe wkładki brzegowej, która może być wykonana z drutu lub podobnego materiału, można również i szwy stebnowane usztywnienia zaopatrzyć we wkładki drutowe w postaci pałaków.

Druty, stosowane jako wkładki usztywniające, mogą być wykonane z korzyścią z drutu ukształtowanego na podobieństwo sprężyn śrubowych. Dzięki temu wkładka usztywniająca dostosowuje się do zewnętrznego kształtu piersi tak, iż unika się całkowicie uwydatnienia jakichkolwiek zarysów wkładek brzegowych poprzez ubranie wierzchnie.

Urządzenie usztywniające według wynalazku posiada szczególną wartość dzięki temu, że wkładki mogą być ukształtowane i umieszczone tak, iż mogą być wy-suwane w celu wyregulowania ich wielkości użytkowej, oraz że w każdej chwili można je łatwo wymienić. Osoba stosująca biustonosz może dzięki temu zawsze ukształtować pałaki podporowe dokładnie według swego życzenia.

Płytką usztywniającą może być wpuszczona do napierśnika lub też może być wszyta jako zwarta całość. W tym ostatnio wymienionym przypadku pałaki (wkładki) mogą być przeniesione łatwo na gorsety i biustonosze dowolnego rodzaju, gdyż wystarczy wszyć gotowy pałak do napierśnika. Tak samo łatwo jest zastąpić zużytą płytkę usztywniającą nową płytką lub też można wyjąć tylko zużyte pałaki i zastąpić je nowymi.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku, przy

czym fig. 1 przedstawia widok urządzenia usztywniającego według wynalazku od zewnątrz napierśników z płytkami usztywniającymi, fig. 2 — widok urządzenia od wewnątrz napierśników z płytkami usztywniającymi z kilkoma pałakami, fig. 3 — biustonosz z napierśnikiem podczas zastosowania, fig. 4 — widok z góry płytki usztywniającej z pałakami nastawnymi co do wielkości i oprócz tego wymiennymi.

Litera *a* oznacza napierśniki wykonane z odpowiedniego materiału, które dzięki szwowi *b*, przebiegającemu pośrodku, posiadają pożądaną kształt wypukły. Szw *b* przebiega od podstawy napierśnika do poziomu brodawki piersiowej i jest umieszczony pośrodku płytki usztywniającej *c* tak, iż stanowi wysokość trójkąta równobocznego, którego podstawa jest ograniczona dwoma punktami końcowymi *d* i *e*. Obydwa boki trójkąta stanowią brzegi *f* i *g* płytki usztywniającej *c*, która posiada wkładkę w postaci pałaka drutowego *h*. Pałak drutowy *h* jest u góry pod brodawką piersiową zaokrąglony w celu uniknięcia niewygody powodowanej ostrymi krawędziami, które posiadają znane płytki. Zależnie od grubości pałaka drutowego można oprócz pałaka brzegowego *h* zastosować dalsze podobne pałaki *i* oraz *k*, których odpowiedni układ jest uwidoczniony na fig. 2.

Przyleganie dolnej części napierśnika do danego kształtu piersi można polepszyć jeszcze w ten sposób, że drut pałaka *h* jest ukształtowany na podobieństwo sprężyny śrubowej i zwinięty tak, że posiada nadzwyczaj wielką siłę naprężenia nadając w ten sposób piersi pożądaną oparcie. Pałak *h*, ukształtowany w ten sposób, jest tak giętki i podatny, że dostosowuje się do wypukłości dolnej połowy piersi. Dzięki powleczeniu pałaka *h* sztuczną żywicą zapobiega się jego rdzewieniu, nagryzaniu potem i innemu uszkodzeniu. Powłoka z ży-

wicy sztucznej posiada jeszcze i tę zaletę, że powiększa siłę naprężenia pałąka h .

Aby skutecznie ograniczenie usztywnienia napierśników w ich dolnej i bocznej części oraz aby tym samym i piersi były dobrze podtrzymywane, korzystnie jest, gdy obramowanie m wytworzone z jednego lub kilku drutów jest również wykonane z tego samego materiału i podobnie lub tak samo jak pałaki h i k . W ten sposób zapobiega się również wystawianiu swobodnych końców pałąków, gdyż końce pałąków u podstawy trójkąta usztywniającego mogą opierać się o obramowanie lub też nawet mogą być przytwierdzone do obramowania. Gdy pomiędzy pałakami h i k i obramowaniem m istnieje sztywne połączenie, to wtedy poszczególne części jeszcze przed przytwierdzeniem do biustonosza mogą być połączone w jedną zwartą całość.

Aby w zależności od potrzeby pałaki h i k można było dostosować do biustów różnych rozmiarów korzystnie jest zastosować regulację wysokości pałąków, jak przedstawiono dla przykładu na fig. 4. Dzięki temu, że pałąk może być łatwo wymieniony i zastąpiony innym, wartość wynalazku jeszcze się zwiększa. Aby wkładki usztywniające były jak najbardziej płaskie, można zamiast stosowania ich jako ukształtowanych na podobieństwo sprężyn śrubowych zastosować paski z tektury elastycznej, z lekkiego metalu i fibry wulkanizowanej, które można również rozszerzyć na całą powierzchnię płytki usztywniającej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie usztywniające w postaci podpórek piersi do napierśników w gorsetach i biustonoszach, zaopatrzone w znane obramowanie główne napierśnika, znamienne tym, że stanowi je płytka usztywniająca (c) wykonana w postaci trójkąta,

w którą wsunięte są pałaki podporowe, wykonane z drutu np. w postaci sprężyny śrubowej, z których pałąk zewnętrzny służy jako obramowanie tej płytki.

2. Urządzenie usztywniające według zastrz. 1, znamienne tym, że wygięcie drutu pałąka (h) obramowania jest przystosowane do kształtu dolnej połowy piersi.

3. Urządzenie usztywniające według zastrz. 1 — 2, znamienne tym, że pałaki (h i k) na swobodnych końcach u podstawy płytki są ograniczone jednym lub kilkoma znanymi obramowaniami (m) wykonanymi z drutu, które obejmują dolne i boczne części napierśnika.

4. Urządzenie usztywniające według zastrz. 3, znamienne tym, że obramowanie (m) jest wykonane z drutu ukształtowanego na podobieństwo sprężyny śrubowej.

5. Urządzenie usztywniające według zastrz. 3 i 4, znamienne tym, że pojedyncze lub wszystkie pałaki (h i k) są połączone sztywno z obramowaniem (m).

6. Urządzenie usztywniające według zastrz. 1 — 5, znamienne tym, że płytka (c) wraz z jednym lub kilkoma pałakami (h i k) jeszcze przed przyszcyciem stanowi zwartą całość.

7. Urządzenie usztywniające według zastrz. 1 — 6, znamienne tym, że druty, z których wykonane są pałaki, są pokryte powłoką z żywicy sztucznej, zabezpieczającą drut przed rdzewieniem i zwiększającą siłę naprężenia drutu.

8. Urządzenie usztywniające według zastrz. 1 — 7, znamienne tym, że pałaki (h i k) są wykonane w postaci pasków z elastycznej tektury, lekkiego metalu lub fibry wulkanizowanej, przy czym paski te są wymienne.

Werner Maas.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1

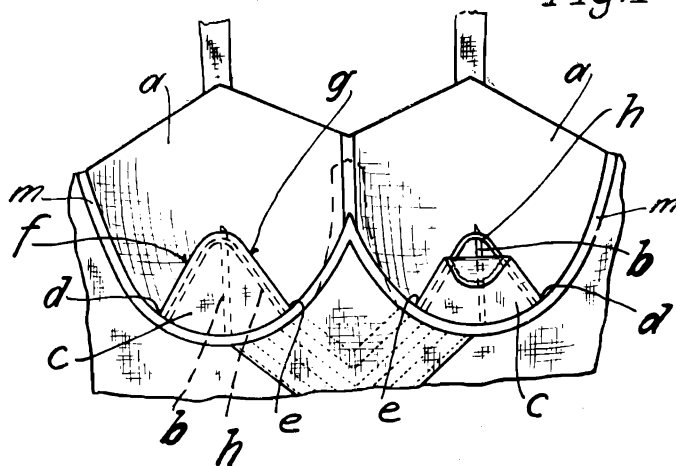

Fig.2

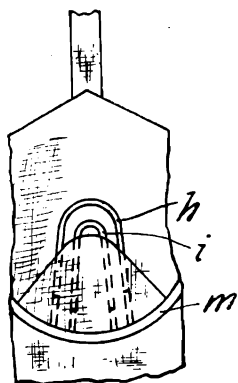
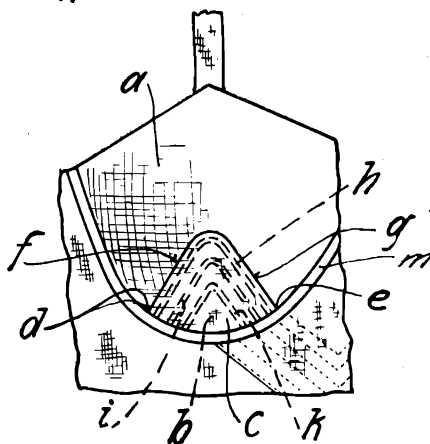

Fig.4

Fig.3

